

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 338

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 8 mai 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 72 din 11 februarie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (6) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat	2-4	391/633. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, al ministrului finanțelor publice și al ministrului delegat pentru buget pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 105/2011 privind gestionarea și utilizarea fondurilor externe nerambursabile și a cofinanțării publice naționale, pentru obiectivul „Cooperare teritorială europeană”, aprobate prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și turismului și al ministrului finanțelor publice nr. 252/489/2012	11
Decizia nr. 73 din 11 februarie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 6 din 15 aprilie 2013	4-7	425/62. — Ordin al ministrului sănătății și al viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, privind modificarea Ordinului ministrului sănătății publice și al ministrului internelor și reformei administrative nr. 168/418/2008 pentru aprobarea Metodologiei de raportare a cazurilor și evenimentelor la care intervin serviciile publice de ambulanță	12-13
Decizia nr. 126 din 6 martie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (1) din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării	7-9	ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
163. — Ordin al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor privind modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 72/2010 privind unele măsuri de informare a consumatorilor	9-10	24. — Hotărâre privind aprobarea Procedurilor de organizare a cursului și a testului de verificare a cunoștințelor privind auditarea operațiunilor finanțate din fonduri europene și alte fonduri nerambursabile de la alți donatori, pentru auditorii financiari, membri ai Camerei Auditorilor Financiari din România	14-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 72**

din 11 februarie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (6) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (6) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Mariana Dumitriu în Dosarul nr. 18.624/3/2013 al Tribunalului București — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 579D/2013.

La apelul nominal se prezintă personal autoarea excepției de neconstituționalitate, pentru Uniunea Națională a Barourilor din România, avocat Constantin Voicescu, iar pentru partea Baroul București, avocat Iosif Friedmann-Nicolescu, cu împuterniciri avocațiale depuse la dosar.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autoarei excepției de neconstituționalitate, care arată că prevederile art. 18 alin. (6) din Legea nr. 51/1995 sunt contrare dispozițiilor constituționale ale art. 20, întrucât nu sunt previzibile, sunt neclare, nu prevăd cum se poate apăra un avocat stagiar care este exclus din profesie și nu respectă dreptul la apărare, nefiind stabilită procedura pe care trebuie să o urmeze organele de conducere a profesiei pentru aplicarea măsurii excluderii din profesie. În continuare, reluând pe larg cele precizate în notele scrise, susține că prevederile criticate încalcă principiul previzibilității normei juridice, principiul securității juridice și al încrederii legitime, or legislația trebuie să fie previzibilă, unitară și coerentă. Solicită admiterea excepției de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată.

Reprezentantul Baroului București solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, întrucât textul criticat este clar, precis și previzibil, iar asemenea reglementări se regăsesc și în alte statute, cum ar fi cel al notarilor sau al magistraților. Referitor la previzibilitate, arată că avocatul stagiar cunoaște încă de la primirea în profesie faptul că va susține un examen de definitivare, iar nepromovarea acestuia de trei ori are drept consecință excluderea din profesie. În ceea ce privește pretinsa încălcare a art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precizează că orice persoană aflată în ipoteza normelor criticate poate contesta pe cale administrativă și ulterior se poate adresa instanțelor de judecată, existând, astfel, toate garanțiile procedurale și procesuale. Depune note scrise.

Reprezentantul Uniunii Naționale a Barourilor din România solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, deoarece

nu are fundament juridic, textul fiind clar și previzibil, legislația în materie fiind cunoscută de orice avocat care susține examenul de intrare în profesie, constituind chiar materie de admitere. Textul criticat este constituțional, având menirea de a contribui la prestigiul profesiei, astfel încât criticile privesc anumite aspecte de optică ale autoarei excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă pe aspectele ce țin de interpretarea prevederilor criticate. În ceea ce privește critica pe fond a excepției de neconstituționalitate, arată că prevederile art. 18 alin. (3) din Legea nr. 51/1995 se întregesc cu Statutul profesiei de avocat, care, în art. 308, dezvoltă prevederile legale, neputând fi considerate neconstituționale prin prisma previzibilității. Referitor la dreptul la apărare, menționează că autoarea excepției poate utiliza căile legale pentru a contesta actele și soluțiile care o nemulțumesc, beneficiind de toate garanțiile procesuale prevăzute de dispozițiile convenționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 septembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 18.624/3/2013, **Tribunalul București — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (6) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat**, excepție ridicată de Mariana Dumitriu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri privind anularea unui act administrativ, respectiv a unei hotărâri prin care a fost exclusă din profesia de avocat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile criticate sunt contrare art. 1 alin. (5) din Constituție, neîntrunind criteriile de precizie, claritate și previzibilitate impuse cu valoare de principiu în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, întrucât nu este prevăzută procedura pe care trebuie să o urmeze „organele de conducere ale profesiei” pentru a aplica măsura excluderii, respectiv: nu este precizat în cât timp de la respingerea candidatului la cele trei examinări se poate adopta această măsură a excluderii, nu stabilește modul prin care se poate constata incidența sa într-un anumit caz etc.

Prin modul concret de aplicare a măsurii prevăzute la art. 18 alin. (6) din Legea nr. 51/1995 în cauza de față, respectiv a excluderii din profesie ca urmare a respingerii de trei ori la examenul de definitivare, fără a se efectua o cercetare prealabilă și fără a se acorda dreptul la apărare celui propus pentru excludere din profesie, pentru a se putea aprecia asupra legalității și temeiniciei acesteia, se încalcă dreptul la apărare.

Tribunalul București — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal apreciază că dispozițiile criticate nu sunt contrare prevederilor constituționale invocate, întrucât sancțiunea ce intervine în cazul nepromovării de către avocatul stagiar a trei examene de definitivare, aceea a excluderii din

profesie, nu încalcă tratatele internaționale privind drepturile omului la care statul român este parte și nici dreptul la apărare.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 18 alin. (6) din Legea nr. 51/1995 sunt constituționale, arătând că avocatura este un serviciu public al cărui specific impune necesitatea reglementării prin lege a unor condiții de accesare și excludere din profesia de avocat. Or, excluderea din profesie a avocatului stagiar respins de trei ori la examenul de definitivare reflectă grija legiuitorului de a asigura un serviciu de calitate prin persoane bine pregătite profesional. Totodată, soluția legislativă criticată reprezintă o garanție legală stabilită în sensul ocrotirii tuturor participanților la realizarea justiției. Prevederile art. 20 din Constituție, raportate la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu au incidență în cauza de față.

În realitate, aspectele vizate de autoarea excepției de neconstituționalitate privesc interpretarea și aplicarea prevederilor Statutului profesiei de avocat, prin deciziile și hotărârile emise de Consiliul Baroului, aspecte care excedează controlului de constituționalitate și se supune unui alt fel de control.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, susținerile părților prezente, notele scrise depuse, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 18 alin. (6) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 din 7 februarie 2011, care are următorul cuprins: „(6) *Avocatul stagiar respins de trei ori la examenul de definitivare va fi exclus din profesie.*”

În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, acest text de lege contravine prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) potrivit cărora, „*În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie*” și art. 24 privind dreptul la apărare. De asemenea, este menționat art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale prin prisma art. 20 din Constituția României.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. Asupra constituționalității prevederilor art. 18 alin. (6) din Legea nr. 51/1995, raportat la critici și prevederi constituționale similare, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat, sens în care este Decizia nr. 345 din 24 septembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 668 din 31 octombrie 2013.

Cu acel prilej, Curtea a reținut că, din examinarea dispozițiilor Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat referitoare la dobândirea calității de avocat, primirea în profesia de avocat se realizează numai în baza unui examen

organizat de Uniunea Națională a Barourilor din România, iar la începutul exercitării profesiei avocatul efectuează în mod obligatoriu un stagiu de pregătire profesională cu durata de 2 ani, timp în care are calitatea de avocat stagiar, cu excepțiile prevăzute de lege.

După efectuarea stagiului, avocatul stagiar va susține examenul de definitivare [art. 18 alin. (5) din Legea nr. 51/1995], iar avocatul stagiar respins de 3 ori la examenul de definitivare va fi exclus din profesie [art. 18 alin. (6) din Legea nr. 51/1995].

Potrivit art. 18 alin. (2) din Legea nr. 51/1995, condițiile efectuării stagiului, drepturile și obligațiile avocatului stagiar, ale avocatului îndrumător, precum și ale baroului față de aceștia sunt reglementate prin statutul profesiei.

Calitatea de avocat definitiv se dobândește în baza unui examen organizat de Uniunea Națională a Barourilor din România, anual și la nivel național, potrivit Legii nr. 51/1995 și Statutului profesiei de avocat sau prin promovarea examenului de absolvire a Institutului Național pentru Pregătirea și Perfecționarea Avocaților, în condițiile prevăzute de Statutul profesiei de avocat, potrivit art. 20 alin. (1) din Legea nr. 51/1995.

II. Din motivarea autoarei excepției de neconstituționalitate, reiese că aceasta este nemulțumită, pe de o parte, de modul de interpretare și aplicare a prevederilor art. 18 alin. (6) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, precum și de deciziile emise, în temeiul acestor dispoziții, în cauza de față. Pe de altă parte, consideră că îi este încălcat dreptul constituțional la apărare, precum și dreptul la un proces echitabil prevăzut ca atare de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale prin prisma art. 20 din Constituția României.

1. În ceea ce privește criticile referitoare la modul de interpretare și aplicare a prevederilor art. 18 alin. (6) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, Curtea observă că autoarea excepției de neconstituționalitate este nemulțumită, pe de o parte, de conținutul normelor criticate, respectiv de faptul că acestea nu sunt dezvoltate în sensul dorit de aceasta, iar, pe de altă parte, de interpretarea și aplicarea prevederilor legale la speța dedusă judecării. Or, astfel cum a reținut constant instanța de contencios constituțional, legiferarea este atributul exclusiv al puterii legiuitoare, iar celelalte aspecte sunt probleme ce țin exclusiv de competența instanțelor de judecată.

2. Curtea reține că Legea nr. 51/1995 stabilește cadrul general pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, iar potrivit art. 60 alin. (2), *Uniunea Națională a Barourilor din România este persoană juridică de interes public*, legiuitorul lăsând în sarcina acesteia, prin structurile și organele de conducere, să adopte statutul profesiei, „*în conformitate cu prevederile prezentei legi*” [art. 64 alin. (1) lit. d)], precum și hotărâri în interesul profesiei „*cu respectarea legii*” [art. 66 lit. s)]. În acest sens este Hotărârea Consiliului Uniunii Naționale a Barourilor din România nr. 64/2011 privind adoptarea Statutului profesiei de avocat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 898 din 19 decembrie 2011.

Astfel, în Statutul profesiei de avocat sunt dezvoltate și prevederile art. 18 alin. (3) din Legea nr. 51/1995, criticate în cauza de față. Art. 308 din Statutul profesiei de avocat prevede că „(1) *La sfârșitul perioadei de stagiu, avocatul este obligat să susțină examenul de definitivare. (2) Avocatul stagiar declarat respins sau care nu s-a prezentat la examenul de definitivare, precum și cel care nu a promovat examenul de absolvire a I.N.P.P.A. sunt înscriși din oficiu în următoarea sesiune a examenului de definitivare/absolvire a I.N.P.P.A. (3) Avocatul stagiar respins sau care nu s-a prezentat la 3 sesiuni ale examenului de definitivare/absolvire a I.N.P.P.A. va fi exclus din profesie.*”

Așadar, Statutul profesiei de avocat este un act administrativ normativ, emis în vederea organizării și executării în concret a legii, în virtutea căruia iau naștere, se modifică sau se sting raporturi juridice. Ca atare, este supus controlului de legalitate, pe calea contenciosului administrativ, în conformitate cu normele de principiu prevăzute la art. 126 alin. (6) din Constituție. Același regim îl urmează și deciziile și hotărârile adoptate de structurile și organele de conducere stabilite prin Legea nr. 51/1995, care sunt acte asimilate actelor administrative.

Raportat strict la susținerea autoarei prezentei excepții de neconstituționalitate referitor la pretinsa încălcare a dreptului la apărare, „prin modul concret de aplicare a măsurii prevăzute în cazul excluderii din profesie ca urmare a respingerii de trei ori la

examenul de definitivare”, se constată că această critică nu poate fi reținută, întrucât, chiar dacă nu se prevede în mod expres în legea specială, persoana aflată în ipoteza normei criticate se poate adresa, potrivit regulilor de drept comun, instanțelor judecătorești pentru a stabili legalitatea și temeinicia modului în care a fost exclusă din profesie, aspect care reiese chiar din prezenta cauză.

Ca atare, autoarea excepției de neconstituționalitate are la îndemână toate garanțiile procedurale și procesuale referitoare la căile de atac prevăzute de dispozițiile constituționale și convenționale pentru a contesta actele prin care a fost exclusă din profesie, putând să își formuleze apărările pe care le consideră necesare.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Mariana Dumitriu în Dosarul nr. 18.624/3/2013 al Tribunalului București — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 18 alin. (6) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 februarie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionita Cochintu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 73

din 11 februarie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 6 din 15 aprilie 2013

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionita Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Dósa Vilhelm în

Dosarul nr. 5.124/102/2012 (număr în format vechi 6.345/2012) al Tribunalului Mureș — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 628D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent face referatul cauzei și învederează că autorul excepției de neconstituționalitate a depus la dosar o cerere prin care solicită acordarea unui nou termen de judecată, întrucât avocatul pe care dorește să-l angajeze nu este disponibil la prezentul termen de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public se opune cererii formulate.

Curtea, deliberând, respinge cererea de amânare, având în vedere că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de dispozițiile art. 222 alin. (1) din Codul de procedură civilă coroborate cu cele ale art. 14 din Legea nr. 47/1992.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune

concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată și solicită menținerea jurisprudenței în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 septembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 5.124/102/2012 (număr în format vechi 6.345/2012), **Tribunalul Mureș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989**, excepție ridicată de Dósa Vilhelm într-o cauză având ca obiect acordarea de despăgubiri în temeiul Legii nr. 221/2009.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că interpretarea prevederilor art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009, dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 6 din 15 aprilie 2013, aduce atingere dispozițiilor constituționale referitoare la statul de drept, obligativitatea respectării supremației Constituției și a legilor, egalitatea în drepturi a cetățenilor, liberul acces la justiție și îndeplinirea justiției. În acest sens arată că această interpretare a condus la aplicarea inechitabilă a prevederilor criticate, în special prin încălcarea principiului securității raporturilor civile, interpretare care echivalează cu modificarea neconstituțională a intenției legiuitorului, care, în realitate, a hotărât recunoașterea vocației la despăgubiri pentru toate bunurile confiscate prin hotărârea de condamnare sau ca efect al măsurii administrative, cu condiția ca bunurile trecute în proprietatea statului să nu fi fost restituite în natură sau prin echivalent, în condițiile Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 și Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente.

Tribunalul Mureș — Secția civilă opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât condiționarea acordării despăgubirilor de neobținerea unor măsuri reparatorii în condițiile Legii nr. 10/2001 și ale Legii nr. 247/2005 nu poate echivala cu o încălcare a principiilor constituționale pretins încălcate, ci reprezintă mai degrabă o dispoziție menită a evita o „dublă restituire”, fiind deschisă calea accesului la justiție a oricărei persoane care a suferit condamnări cu caracter politic sau care a făcut obiectul unor măsuri administrative cu caracter politic în perioada 1945—1989.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile criticate sunt constituționale, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie. Referitor la aspectele invocate în motivarea excepției de neconstituționalitate, arată că acestea, în realitate, reprezintă probleme ce țin de interpretarea și aplicarea legii care sunt de competența instanțelor de judecată, iar nu a instanței de contencios constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor,

concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din dispozitivul încheierii de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 396 din 11 iunie 2009, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins: „(1) *Orice persoană care a suferit condamnări cu caracter politic în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 sau care a făcut obiectul unor măsuri administrative cu caracter politic, precum și, după decesul acestei persoane, soțul sau descendenții acesteia până la gradul al II-lea inclusiv pot solicita instanței prevăzute la art. 4 alin. (4), în termen de 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, obligarea statului la:*

[...]

b) acordarea de despăgubiri reprezentând echivalentul valorii bunurilor confiscate prin hotărâre de condamnare sau ca efect al măsurii administrative, dacă bunurile respective nu i-au fost restituite sau nu a obținut despăgubiri prin echivalent în condițiile Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau ale Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, cu modificările și completările ulterioare;”.

Curtea constată că, în realitate, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009, cu modificările și completările ulterioare, în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 6 din 15 aprilie 2013 în soluționarea recursului în interesul legii.

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) referitor la valorile supreme ale statului român și la principiul supremației Constituției și obligația respectării legilor, ale art. 16 alin. (1) potrivit căruia „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări*”, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 124 referitor la îndeplinirea justiției. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 1 referitor la protecția proprietății din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

I. Curtea Constituțională a mai analizat constituționalitatea dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009, cu modificările și completările ulterioare, sens în care este Decizia nr. 796 din 27 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 832 din 11 decembrie 2012, prin care a respins excepția de neconstituționalitate. Cu acel prilej a reținut, față de criticile formulate, că, „În privința acordării despăgubirilor pentru prejudicii materiale, este adevărat că textul art. 5 alin. (1) lit. b) din lege nu prevede *expressis verbis* natura acestora, respectiv bunuri mobile sau imobile, însă acesta nu reprezintă un argument suficient pentru constatarea neconstituționalității normei juridice. În acest sens, Curtea a observat că, potrivit dispozițiilor de lege examinate, acordarea acestor despăgubiri

reprezentând echivalentul valorii bunurilor confiscate acționează în condițiile în care bunurile respective nu au fost restituite sau nu s-au obținut despăgubiri prin echivalent în condițiile Legii nr. 10/2001 (...) sau ale Legii nr. 247/2005 (...). Totodată, conform art. 5 alin. (5) din Legea nr. 221/2009, «*Acordarea de despăgubiri în condițiile prevăzute la alin. (1) lit. b) atrage încetarea de drept a procedurilor de soluționare a notificărilor depuse potrivit Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau Legii nr. 247/2005, cu modificările și completările ulterioare.*»” Aceeași soluție a fost menținută și în deciziile ulterioare pronunțate în aceeași materie (a se vedea, de pildă, Decizia nr. 1.018 din 29 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 19 ianuarie 2013, sau Decizia nr. 1 din 17 ianuarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 96 din 15 februarie 2013).

II. Curtea constată că, în prezenta cauză, dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009, cu modificările și completările ulterioare, sunt criticate prin raportare la interpretarea dată acestora de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 6 din 15 aprilie 2013. Din jurisprudența în această materie a Curții Constituționale, pot fi identificate, în principal, două abordări distincte, în funcție de obiectul criticii de neconstituționalitate, și anume: în primul caz, când autorul excepției critică însăși decizia pronunțată într-un recurs în interesul legii, excepția având caracter inadmisibil, și, respectiv, în cel de-al doilea caz, când excepția de neconstituționalitate se referă la textele de lege interpretate de către Înalta Curte de Casație și Justiție cu prilejul soluționării unui recurs în interesul legii, Curtea având competența de a se pronunța pe fondul excepției.

Așadar, elementul de noutate ce diferențiază prezenta excepție de neconstituționalitate de jurisprudența în materie menționată mai sus îl reprezintă raportarea criticilor de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009, cu modificările și completările ulterioare, la interpretarea dată acestora de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 6 din 15 aprilie 2013.

Având în vedere jurisprudența sa, Curtea Constituțională constată că poate exercita controlul de constituționalitate asupra dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009, cu modificările și completările ulterioare, prin raportare la interpretarea dată acestora de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 6 din 15 aprilie 2013.

III. Asupra dispozițiilor criticate Curtea s-a mai pronunțat, în raport cu critici și prevederi constituționale similare, sens în care sunt Deciziile nr. 534 din 12 decembrie 2013*) și nr. 556 din 17 decembrie 2013**), nepublicate încă la data pronunțării prezentei decizii, prin care a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009, în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 6 din 15 aprilie 2013.

Cu acel prilej Curtea a reținut că în interpretarea și aplicarea dispozițiilor acestor norme juridice, instanța supremă a stabilit că pot fi acordate despăgubiri materiale numai pentru aceleași categorii de bunuri care fac obiectul actelor normative speciale de reparație, respectiv Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie

1945—22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, cu modificările și completările ulterioare, sub imperiul cărora partea interesată să nu fi obținut deja o reparație. Utilizând metodele de interpretare logică, gramaticală și sistematică a dispozițiilor art. 5 alin. (5) din Legea nr. 221/2009, cu modificările și completările ulterioare, instanța supremă a demonstrat că despăgubirile materiale se pot acorda numai pentru bunurile imobile preluate abuziv, astfel cum acestea sunt definite în art. 6 coroborat cu art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Însă, în opinia autorului excepției de neconstituționalitate, această interpretare echivalează cu o „modificare neconstituțională a intenției legiuitorului, care, în realitate, a hotărât recunoașterea vocației la despăgubiri pentru toate bunurile confiscate”, ceea ce contravine normelor constituționale și convenționale invocate.

Problema care apare în acest context este de a determina dacă limitarea, prin decizia instanței supreme, a categoriei bunurilor în privința cărora persoanele îndreptățite pot cere și obține despăgubiri prin echivalent, numai la bunurile imobile, în condițiile sintagmei utilizate de legiuitor „bunuri confiscate” — fără distincție —, corespunde sau nu coordonatelor constituționale și convenționale invocate, precum și voinței legiuitorului.

Astfel, cu referire la dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009, cu modificările și completările ulterioare, Curtea a constatat că, în lipsa unei mențiuni exprese, ar fi împotriva voinței legiuitorului de a include, în sfera „bunurilor confiscate” la care norma juridică face mențiune, și bunurile mobile. De altfel, în expunerea de motive a legii criticate, în cadrul Secțiunii 4 intitulată „*Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (5 ani)*”, la pct. 6 denumit „*Calculule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare*”, se arată că „*proiectul de lege nu prevede acordarea de drepturi noi ci doar reafirmă, în vederea asigurării unui cadru normativ coerent, posibilitatea obținerii unor astfel de despăgubiri care puteau fi oricum solicitate în virtutea dreptului de acces la justiție garantat de Codul civil, de Constituția României și de art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului.*”

Astfel, legiuitorul român, exercitând dreptul său suveran de reglementare în limitele marjei sale de apreciere acordate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și în acord cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, a optat pentru adoptarea unor legi cu caracter reparatoriu numai în materie imobiliară, cu anumite excepții sau situații clar precizate, fără ca prin aceasta să încalce vreun drept ocrotit prin normele constituționale sau convenționale.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

*) Decizia nr. 534 din 12 decembrie 2013 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 114 din 17 februarie 2014.

**) Decizia nr. 556 din 17 decembrie 2013 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 28 februarie 2014.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Dósa Vilhelm în Dosarul nr. 5.124/102/2012 (număr în format vechi 6.345/2012) al Tribunalului Mureș — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 6 din 15 aprilie 2013, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Mureș — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 februarie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Ionița Cochînțu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 126

din 6 martie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (1) din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Ionița Cochînțu	— magistrat-asistent

nr. 1.502 din 15 noiembrie 2011, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 ianuarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 2.317/120/2013, **Curtea de Apel Ploiești — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (1) din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării**, excepție ridicată de Aurica Dudu într-o cauză având ca obiect o cerere prin care se solicită acordarea unor drepturi bănești, respectiv salarii compensatorii ca urmare a disponibilizării.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile criticate sunt contrare art. 20 alin. (2), art. 21 alin. (1) și (2), art. 44 alin. (1) din Constituție, întrucât suspendarea procesului aflat pe rolul instanței împiedică accesul la justiție al creditorului pentru a obține „forța coercitivă a statului — finalitatea accesului la justiție”, în realizarea creanței sale ce reprezintă plata sumelor compensatorii ca urmare a disponibilizării. De asemenea, arată că, în ceea ce privește încasarea creanțelor salariale asupra Societății Comerciale Termoelectrica — S.A. din București, acestea sunt creanțe asupra statului, iar satisfacerea acestora se face va face tot cu concursul statului. Or, garanția la care se referă art. 44 alin. (1) din Constituție presupune și accesul la justiție pentru realizarea acestora, altfel această garanție constituțională ar fi lipsită de efecte.

Curtea de Apel Ploiești — Secția I civilă opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, rațiunea pentru care legiuitorul a instituit suspendarea judecării acțiunilor în pretenții, judiciare și extrajudiciare, a termenelor de prescripție a acțiunilor în realizarea creanțelor, precum și a oricărei proceduri de executare silită, se regăsește

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (1) din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, excepție ridicată de Aurica Dudu în Dosarul nr. 2.317/120/2013 al Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 50D/2014.

La apelul nominal se prezintă, pentru partea Societatea Comercială Termoelectrica — S.A. din București, consilierul juridic Mihail Tănăsuică, cu împuternicire de reprezentare juridică depusă la dosar, lipsind autoarea excepției de neconstituționalitate, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului părții prezente, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate astfel cum a fost prezentată în notele scrise depuse la dosarul instanței de judecată. Totodată, în susținerea respingerii excepției de neconstituționalitate, invocă Decizia nr. 514 din 18 noiembrie 2004.

Reprezentantul Ministerului Public arată că prevederile criticate instituie o procedură simplificată și, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie, respectiv Decizia

tocmai în necesitatea protejării tuturor creditorilor și a respectării ordinii de preferință. Pe de altă parte, nu mai este necesară continuarea demersurilor începute împotriva unei societăți aflate în situația reglementată de ipoteza legii în discuție, de vreme ce lichidarea pasivului social se face prin efectuarea de plăți în contul creanțelor creditorilor, indiferent de ajungerea sau nu la scadență a acestora. Așadar, măsura suspendării este tocmai în sensul protejării valorilor cuprinse în prevederile constituționale invocate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale, sens în care menționează jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 35 alin. (1) din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 28 martie 2002, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins:

„La data depunerii hotărârii de dizolvare la oficiul registrului comerțului se suspendă judecarea tuturor acțiunilor în pretenții judiciare sau extrajudiciare îndreptate împotriva societății comerciale, termenele de prescripție a acțiunilor de realizare a creanțelor aparținând creditorilor acesteia, precum și orice procedură de executare silită pornită împotriva ei.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 20 alin. (2) referitor la prioritatea reglementărilor internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile, art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție și art. 44 alin. (1) potrivit căruia *„Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege”*. De asemenea, sunt invocate și dispozițiile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și art. 1 paragraful 1, privind protecția proprietății, din Primul Protocol adițional la Convenție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

1. Prevederile criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate din perspective similare, sens în care este, spre exemplu, Decizia nr. 514 din 18 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 80 din 24 ianuarie 2005, sau Decizia nr. 1.502 din 15 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 25 ianuarie 2012.

Din examinarea Legii nr. 137/2002, Curtea a reținut că, potrivit dispozițiilor art. 1, această lege stabilește cadrul juridic pentru accelerarea procesului de privatizare, iar potrivit dispozițiilor art. 2, prevederile sale se aplică societăților comerciale, indiferent de actul normativ în baza căruia s-au înființat, la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar sau asociat, filialelor la care sunt acționari

sau asociați majoritari societăți comerciale cu capital majoritar de stat, precum și regiilor autonome. De asemenea, Curtea a constatat că, potrivit dispozițiilor de lege criticate, intervine suspendarea judecării tuturor acțiunilor în pretenții judiciare sau extrajudiciare îndreptate împotriva societății comerciale cu capital majoritar de stat a cărei adunare generală a acționarilor a adoptat hotărârea de dizolvare și lichidare, a termenelor de prescripție a acțiunilor de realizare a creanțelor aparținând creditorilor acesteia, precum și a procedurii de executare silită pornite împotriva ei, de la data depunerii hotărârii de dizolvare la oficiul registrului comerțului.

În acest context, Curtea nu a reținut incompatibilitatea dintre dispozițiile criticate și cele privind garantarea dreptului de proprietate și protecția proprietății private, deoarece măsura suspendării acțiunilor judiciare sau extrajudiciare, prin ea însăși, este luată în vederea realizării scopului strategic, de interes general, al privatizării societăților comerciale la care statul sau o unitate a administrației publice locale este acționar sau asociat, fără a pune în discuție dreptul de proprietate al altor subiecte. De altfel, potrivit dispozițiilor art. 135 alin. (2) din Constituție, statul are obligația să acționeze pentru apărarea intereselor generale ale societății, iar operatorii economici trebuie să se integreze cadrului constituțional, în concordanță cu interesul public, la care statul este obligat să vegheze.

Dispozițiile Legii nr. 137/2002 conferă celor interesați dreptul de a contesta existența sau întinderea unei creanțe ori rangul acesteia în ordinea de preferință, iar art. 38 din Legea nr. 137/2002 reglementează ordinea de preferință pentru efectuarea plății în contul creanțelor creditorilor. Astfel, procedura prevăzută de Legea nr. 137/2002 nu exclude niciunul dintre creditorii societății comerciale de la dreptul de a participa la distribuirea sumelor rezultate din lichidare, ci numai le suspendă dreptul de a continua executarea silită pe calea dreptului comun, suspendare care operează pentru toți creditorii.

Rezultă deci că rațiunea suspendării judecării acțiunilor în pretenții judiciare sau extrajudiciare, a termenelor de prescripție a acțiunilor de realizare a creanțelor, precum și orice procedură de executare silită se regăsește în necesitatea protejării tuturor creditorilor și a respectării ordinii de preferință instituite prin dispozițiile art. 38 din Legea nr. 137/2002. Dacă nu s-ar acționa în acest mod și s-ar continua executarea silită potrivit procedurii de drept comun, ar însemna ca numai unii dintre creditori să-și poată recupera creanțele, și anume aceia care au solicitat primii executarea creanțelor, existând astfel posibilitatea de a eluda ordinea de preferință prevăzută prin lege. De altfel, Curtea a reținut că toți creditorii, indiferent dacă au sau nu o acțiune în pretenții (judiciară sau extrajudiciară) îndreptată împotriva societății comerciale sau au pornit procedura de executare silită împotriva ei și indiferent dacă creanța lor a ajuns sau nu la scadență, au posibilitatea înscrierii la masa credală, precum și dreptul de a contesta existența sau întinderea creanței ori rangul acesteia în ordinea de preferință. Or, este firesc ca, atunci când o societate comercială are mai mulți creditori, să fie înscrise în tabelul sumelor ce se vor distribui creditorilor toate creanțele care au fost prezentate în termenul prevăzut de lege.

De asemenea, Curtea a constatat că nu mai există rațiuni pentru continuarea procedurii începute pe calea dreptului comun, prin faptul că, potrivit dispozițiilor art. 38 din Legea nr. 137/2002, pentru acoperirea pasivului social lichidatorul va efectua plăți în contul creanțelor creditorilor, indiferent dacă acestea sunt ajunse sau nu la scadență.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

2. Totodată, Curtea observă că și alte acte normative reglementează efectul suspensiv al deschiderii procedurii falimentului asupra debitorului cu privire la acțiunile judiciare sau extrajudiciare pentru realizarea creanțelor asupra debitorului sau

bunurilor sale, spre exemplu prevederile ar. 36 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, și care au constituit obiectul controlului de constituționalitate, fiind considerate compatibile cu normele constituționale, sens în care este, spre exemplu, Decizia nr. 1.011 din 27 noiembrie 2012, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 8 ianuarie 2013.

3. Având în vedere cele prezentate, Curtea constată că nu poate fi reținută încălcarea prevederilor constituționale și convenționale invocate de autoarea excepției de neconstituționalitate, iar critica apare ca fiind neîntemeiată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Aurica Dudu în Dosarul nr. 2.317/120/2013 al Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 35 alin. (1) din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 6 martie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU PROTECȚIA CONSUMATORILOR

ORDIN

privind modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 72/2010 privind unele măsuri de informare a consumatorilor

Având în vedere:

- Referatul Direcției de control și supraveghere piață nr. 1/602 din 31 martie 2014;
- prevederile art. 8 și ale art. 66 lit. e) din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- în temeiul art. 5 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 700/2012 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, cu modificările ulterioare,

președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 72/2010 privind unele măsuri de informare a consumatorilor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 164 din 15 martie 2010, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Pentru corecta informare a consumatorilor și pentru a le da acestora posibilitatea să afle informații referitoare la modul în care pot face sesizări ori reclamații cu privire la produsele și/sau serviciile ce le sunt puse la dispoziție, operatorii economici au obligația să afișeze numărul de telefon denumit

TELEFONUL CONSUMATORULUI — 0219414, linie telefonică cu apelare gratuită, adresa și numerele de telefon/fax și adresele de e-mail ale comisariatelor regionale pentru protecția consumatorilor și comisariatelor județene pentru protecția consumatorilor, în a căror rază teritorială se află operatorul economic, precum și adresa site-ului Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor: www.anpc.gov.ro”

2. Anexa nr. 2 se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor,
Marius Alexandru Dunca

București, 6 mai 2014.
Nr. 163.

**Autoritatea Națională pentru Protecția
Consumatorilor**

**TELEFONUL
CONSUMATORULUI**

0219414

Linie telefonică cu apelare gratuită din orice rețea națională

Comisariatul Regional pentru Protecția Consumatorilor Regiunea

Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor _____

Adresa: _____

Telefon: _____

e-mail: _____

WWW.anpc.gov.ro

**Reprezentanții asociațiilor de
consumatori nu au drept de control al
operatorilor economici, conform art.42
din O.G. nr. 21/1992.**

IMAGINE

Dimensiune minimă: 16 cm x 16 cm. Modelul poate fi descărcat în format electronic de pe site-ul oficial al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor. **Placheta este gratuită.**

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE
ȘI ADMINISTRAȚIEI PUBLICE
Nr. 391 din 20 martie 2014

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Nr. 633 din 29 aprilie 2014

ORDIN

pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 105/2011 privind gestionarea și utilizarea fondurilor externe nerambursabile și a cofinanțării publice naționale, pentru obiectivul „Cooperare teritorială europeană”, aprobate prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și turismului și al ministrului finanțelor publice nr. 252/489/2012

În temeiul art. 28 din Legea nr. 105/2011 privind gestionarea și utilizarea fondurilor externe nerambursabile și a cofinanțării publice naționale, pentru obiectivul „Cooperare teritorială europeană”, al art. 12 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 1/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, cu modificările ulterioare, și al art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, art. 15 alin. (31) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2012 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2013, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, ministrul finanțelor publice și ministrul delegat pentru buget emit următorul ordin:

Art. I. — Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 105/2011 privind gestionarea și utilizarea fondurilor externe nerambursabile și a cofinanțării publice naționale, pentru obiectivul „Cooperare teritorială europeană”, aprobate prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și turismului și al ministrului finanțelor publice nr. 252/489/2012, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 283 din 27 aprilie 2012, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 3, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Pentru programele finanțate din FEDR și IPA, prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. a) și art. 4 alin. (2) din Legea nr. 105/2011, ordonatorii de credite cu rol de Autoritate de management pot încheia contracte/decizii de finanțare a căror valoare poate determina depășirea sumelor alocate în euro din fonduri externe nerambursabile și cofinanțare de la bugetul de stat în limita sumelor rezultate din creanțe bugetare, economii, reduceri procentuale și din rezilierea contractelor de finanțare, estimate a se realiza până la 31 decembrie 2015 pentru Programul de cooperare transfrontalieră România—Bulgaria 2007—2013, respectiv până la 31 decembrie 2016 pentru Programul IPA de cooperare transfrontalieră România—Republica Serbia, cu încadrarea în creditele de angajament aprobate cu această destinație prin legile bugetare anuale și în condițiile agreeate cu statele partenere în program.”

2. La articolul 3, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Încheierea de contracte/decizii de finanțare în condițiile menționate la alin. (4) se va face cu asumarea răspunderii

financiare a liderilor de proiect/partenerilor. În condițiile în care liderii de proiect/partenerii români nu returnează sumele în perioada indicată, acestea vor fi suportate din bugetul Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice până la recuperare.”

3. Articolul 10 se abrogă.

4. La articolul 18 alineatul (7.1), după punctul 3 se introduce un nou punct, punctul 4, cu următorul cuprins:

„4. Pentru beneficiarii/partenerii — instituții publice finanțate integral din bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat sau bugetele fondurilor speciale:

— 50.78.14 «Disponibil al instituțiilor publice finanțate integral de la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat sau bugetele fondurilor speciale reprezentând avans pentru proiectele finanțate din ENPI.»

Art. II. — Prevederea menționată la art. 3 alin. (4) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 105/2011 privind gestionarea și utilizarea fondurilor externe nerambursabile și a cofinanțării publice naționale, pentru obiectivul „Cooperare teritorială europeană”, aprobate prin Ordinul ministrului dezvoltării regionale și turismului și al ministrului finanțelor publice nr. 252/489/2012, astfel cum au fost modificate și completate prin prezentul ordin, este aplicabilă de la data intrării în vigoare a prezentului ordin și a semnării de către statele partenere a actului de modificare a Memorandumului de înțelegere.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării
regionale și administrației publice,
Shhaideh Sevil,
secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,
Ioana-Maria Petrescu

p. Ministrul delegat pentru buget,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 425 din 17 aprilie 2014

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
Nr. 62 din 17 aprilie 2014

ORDIN

privind modificarea Ordinului ministrului sănătății publice și al ministrului internelor și reformei administrative nr. 168/418/2008 pentru aprobarea Metodologiei de raportare a cazurilor și evenimentelor la care intervin serviciile publice de ambulanță

Având în vedere prevederile art. I alin. (1) și (4)—(7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2014 privind unele măsuri în domeniul managementului situațiilor de urgență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății și viceprim-ministrul, ministrul afacerilor interne, emit următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății publice și al ministrului internelor și reformei administrative nr. 168/418/2008 pentru aprobarea Metodologiei de raportare a cazurilor și evenimentelor la care intervin serviciile publice de ambulanță, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 277 din 9 aprilie 2008, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Pentru unitățile administrativ-teritoriale în care nu sunt organizate dispecerate integrate pentru situații de urgență, conducerea serviciilor de ambulanță județene sau al municipiului București este obligată să transmită inspectoratelor pentru situații de urgență județene sau al municipiului București zilnic, prin fax — în scopul certificării autenticității documentului — și, în cazul în care este posibil, prin intermediul poștei electronice, între orele 5,00—5,30, informațiile prevăzute în anexa la metodologia aprobată prin prezentul ordin.

(2) Datele cuprinse în raport fac obiectul intervalului de timp cuprins între ora 7,00 a zilei precedente și ora 5,00 a zilei în curs.

(3) Pentru intervalul orar 5,00—7,00 din ziua în curs informațiile se însumează în raportul aferent zilei următoare.

(4) Pentru unitățile administrativ-teritoriale în care sunt organizate dispecerate integrate pentru situațiile de urgență, rapoartele se întocmesc de către personalul aflat în tura de serviciu a acestor dispecerate, în aceleași intervale orare prevăzute la alin. (1)—(3).”

2. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Rapoartele, întocmite conform prevederilor art. 2, se transmit de personalul aflat în tura de serviciu a dispeceratelor integrate pentru situații de urgență, respectiv a dispeceratelor inspectoratelor pentru situații de urgență județene sau al municipiului București, prin fax, autorităților de sănătate publică județene sau a municipiului București corespondente și, în format electronic, către Dispeceratul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, până cel mai târziu la ora 6,30, în vederea centralizării datelor la nivel național și comunicării acestora către conducerea Ministerului Sănătății și a Departamentului pentru Situații de Urgență din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, denumit în continuare *Departamentul*.”

3. Articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Zilnic, la ora 9,00, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență transmite conducerii Ministerului Sănătății și Departamentului, prin structurile de monitorizare permanente ale celor două ministere, Situația centralizatoare, la nivel

național, a intervențiilor serviciilor publice de ambulanță din ultimele 24 de ore.

(2) Situația prevăzută la alin. (1) trebuie să fie însoțită de informarea privind intervențiile SMURD desfășurate în ultimele 24 de ore la nivel național.

(3) Materialele prevăzute la alin. (2) se prezintă zilnic ministrului sănătății și secretarului de stat, șef al Departamentului.”

4. La articolul 6, alineatele (5) și (6) vor avea următorul cuprins:

„(5) La solicitarea conducerii Ministerului Sănătății sau a Departamentului, în baza rapoartelor suplimentare înaintate de dispeceratele integrate pentru situații de urgență sau de inspectoratele pentru situații de urgență județene sau al municipiului București, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență pune la dispoziția solicitantului informațiile transmise din teritoriu.

(6) În cazul prevăzut la alin. (5), persoana desemnată de ministrul sănătății și/sau secretarul de stat, șef al Departamentului, sunt/este informați/informată, în maximum 15 minute de la sosirea raportului suplimentar la Ministerul Sănătății sau la Departament, de către structurile de monitorizare permanente ale celor două ministere.”

5. Anexa „Metodologie de raportare a cazurilor și evenimentelor la care intervin serviciile publice de ambulanță” se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

6. Nota din anexa la metodologia „Formular de raportare zilnică a activității serviciilor de ambulanță” va avea următorul cuprins:

„NOTĂ:

Detalii privind activitățile specificate la pct. 14 și 15 se înaintează de serviciile de ambulanță județene sau al municipiului București, respectiv de către dispeceratele integrate pentru situații de urgență, în mod direct, către conducerea Ministerului Sănătății și a Departamentului, la solicitarea punctuală a personalului abilitat, conform dispozițiilor ministrului sănătății și ale secretarului de stat, șef al Departamentului.”

Art. II. — Direcțiile și structurile de specialitate din subordinea Ministerului Sănătății și Ministerului Afacerilor Interne duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Nicolae Băncioiu

Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,
Gabriel Oprea

ANEXĂ

(Anexă la Ordinul nr. 168/418/2008)

METODOLOGIE**de raportare a cazurilor și evenimentelor la care intervin serviciile publice de ambulanță**

1. Culegerea, sistematizarea și centralizarea datelor și informațiilor specifice — se realizează de către serviciile de ambulanță județene sau al municipiului București pentru unitățile administrativ-teritoriale în care nu sunt organizate dispecerate integrate.

2. Întocmirea și transmiterea raportului zilnic către personalul din dispeceratele inspectoratelor pentru situații de urgență județene sau al municipiului București — se realizează conform modelului din anexa care face parte integrantă din prezenta metodologie, de către serviciile de ambulanță județene sau al municipiului București pentru unitățile administrativ-teritoriale în care nu sunt organizate dispecerate integrate.

3. Prelucrarea și valorificarea datelor primite — se realizează de către specialiștii aflați în tura de serviciu a inspectoratelor pentru situații de urgență județene sau al municipiului București pentru unitățile administrativ-teritoriale în care nu sunt organizate dispecerate integrate.

4. Întocmirea situațiilor zilnice privind activitatea specifică serviciului de ambulanță la nivelul zonelor de competență și înaintarea acestora autorităților de sănătate publică județene sau a municipiului București, precum și Dispeceratului Inspectoratului General pentru Situații de Urgență — se realizează de către specialiștii aflați în tura de serviciu a

inspectoratelor pentru situații de urgență județene sau al municipiului București pentru unitățile administrativ-teritoriale în care nu sunt organizate dispecerate integrate.

5. Activitățile prevăzute la pct. 1—4 — se realizează de către specialiștii aflați în tura de serviciu a dispeceratelor integrate pentru situații de urgență, în situația în care la nivelul unităților administrativ-teritoriale respective sunt organizate aceste dispecerate integrate.

6. Preluarea și centralizarea datelor și informațiilor în Dispeceratul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, întocmirea și transmiterea Situației centralizatoare, la nivel național, a intervențiilor serviciilor publice de ambulanță, însoțită de informarea privind intervențiile SMURD și, după caz, de alte evenimente care pun în pericol sănătatea și viața oamenilor, petrecute în ultimele 24 de ore la nivel național — se realizează de către personalul din tura de serviciu a structurilor de monitorizare permanente ale celor două ministere.

7. Informarea ministrului sănătății, a secretarului de stat, șef al Departamentului pentru Situații de Urgență din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, și a personalului cu atribuții în domeniu — se realizează de personalul din structurile de monitorizare permanente ale celor două ministere.

ANEXĂ

(Anexă la metodologie)

FORMULAR**de raportare zilnică a activității serviciilor de ambulanță**

1. Perioada care face obiectul raportării, de la LL ZZ ora până la LL ZZ ora

2. Serviciul de ambulanță al județului/municipiului București

3. Numele persoanei care a completat raportul

4. Numărul total de intervenții efectuate cu ambulanțe de tip B și C

5. Numărul accidentelor rutiere/feroviare la care s-a intervenit fără alte forțe implicate (ISU/SMURD)

6. Numărul accidentelor rutiere/feroviare la care s-a intervenit în cooperare cu alte forțe de intervenție (ISU/SMURD)

7. Numărul altor accidente/traumatisme la care s-a intervenit fără alte forțe implicate (ISU/SMURD)

8. Numărul altor accidente/traumatisme la care s-a intervenit în cooperare cu alte forțe de intervenție (ISU/SMURD)

9. Numărul total de pacienți transportați la spital cu mijloacele proprii ale serviciului de ambulanță

10. Numărul total de pacienți predați la sau preluați de la echipajele ISU/SMURD, inclusiv elicopterul

11. Numărul pacienților găsiți decedați la sosirea echipajelor serviciului de ambulanță

12. Numărul pacienților care au intrat în stop cardiac pe parcursul transportului către o unitate sanitară

13. Numărul total de pacienți intubați de personalul serviciului de ambulanță înainte predării acestora

Director medical/Medic responsabil tură,

.....
(numele, prenumele și semnătura)

Data:-- Ora:

14. Probleme disciplinare apărute în ultimele 24 de ore DA NU

15. Probleme organizatorice apărute în ultimele 24 de ore DA NU

16. Numărul evenimentelor sau accidentelor rutiere în care au fost implicate mijloacele proprii ale serviciului de ambulanță

17. Numărul total de echipaje tip B pentru următoarele 24 de ore z. /n.

18. Numărul total de echipaje tip C pentru următoarele 24 de ore z. /n.

19. Numărul medicilor de gardă pentru următoarele 24 de ore z. /n.

20. Numărul asistenților de gardă pentru următoarele 24 de ore z. /n.

21. Numărul ambulanțierilor de gardă pentru următoarele 24 de ore z. /n.

NOTĂ:

Detalii privind activitățile specificate la pct. 14 și 15 se înaintează de serviciile de ambulanță județene sau al municipiului București, respectiv de către dispeceratele integrate pentru situații de urgență, în mod direct, către conducerea Ministerului Sănătății și a Departamentului, la solicitarea punctuală a personalului abilitat, conform dispozițiilor ministrului sănătății și ale secretarului de stat, șef al Departamentului.

ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

CAMERA AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Procedurilor de organizare a cursului și a testului de verificare a cunoștințelor privind auditarea operațiunilor finanțate din fonduri europene și alte fonduri nerambursabile de la alți donatori, pentru auditorii financiari, membri ai Camerei Auditorilor Financiari din România

În temeiul prevederilor:

— art. 6 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/1999 privind activitatea de audit financiar, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Camerei Auditorilor Financiari din România, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 433/2011;

— Hotărârii Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 5/2014 pentru aprobarea Protocolului de colaborare încheiat între Camera Auditorilor Financiari din România și Ministerul Fondurilor Europene privind organizarea și desfășurarea activității de audit financiar pentru fonduri europene și alte fonduri nerambursabile de la alți donatori, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul Camerei Auditorilor Financiari din România, întrunit în ședința din 24 aprilie 2014, h o t ă r ă ș t e:

Art. 1. — Se aprobă Procedurile de organizare a cursului și a testului de verificare a cunoștințelor privind auditarea operațiunilor finanțate din fonduri europene și alte fonduri nerambursabile de la alți donatori, pentru auditorii financiari, membri ai Camerei Auditorilor Financiari din România, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Departamentul de admitere, pregătire continuă și stagiași și Departamentul de servicii pentru membri vor duce la îndeplinire prevederile prezentei hotărâri.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Camerei Auditorilor Financiari din România,
Horia Neamțu

București, 24 aprilie 2014.
Nr. 24.

ANEXĂ

PROCEDURI

de organizare a cursului și a testului de verificare a cunoștințelor privind auditarea operațiunilor finanțate din fonduri europene și alte fonduri nerambursabile de la alți donatori, pentru auditorii financiari, membri ai Camerei Auditorilor Financiari din România

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Camera Auditorilor Financiari din România, denumită în continuare *Camera*, organizează cursul și testul de verificare pentru auditarea operațiunilor finanțate din fonduri europene și alte fonduri nerambursabile de la alți donatori.

Art. 2. — Prezentele proceduri se aplică următoarelor categorii de persoane:

— auditori financiari activi, care la data organizării cursului și a testului de verificare a cunoștințelor pentru auditarea operațiunilor finanțate din fonduri europene și alte fonduri nerambursabile de la alți donatori au toate obligațiile față de Cameră îndeplinite, au obținut calificativul A, pe persoană fizică sau juridică, la ultima inspecție de calitate efectuată de către Departamentul de monitorizare și competență profesională din cadrul Camerei și împotriva cărora nu au fost pronunțate sancțiuni disciplinare rămase definitive în ultimii 3 ani;

— auditori financiari activi, care la data organizării cursului și a testului de verificare a cunoștințelor pentru auditarea operațiunilor finanțate din fonduri europene și alte fonduri nerambursabile de la alți donatori au toate obligațiile față de Cameră îndeplinite, nu au fost inspecțiați niciodată de către Departamentul de monitorizare și competență profesională din cadrul Camerei și împotriva cărora nu au fost pronunțate sancțiuni disciplinare rămase definitive în ultimii 3 ani.

CAPITOLUL II

Organizarea și înscrierea la cursul pentru auditarea operațiunilor finanțate din fonduri europene și alte fonduri nerambursabile de la alți donatori

Art. 3. — Cursul și testul de verificare a cunoștințelor pentru auditarea operațiunilor finanțate din fonduri europene și alte fonduri nerambursabile de la alți donatori se organizează de două ori pe an, în lunile februarie și septembrie.

Art. 4. — Cursul pentru auditarea operațiunilor finanțate din fonduri europene și alte fonduri nerambursabile de la alți donatori se organizează pentru minimum 100 de persoane. În cazul în care numărul persoanelor înscrise va fi mai mic de 100, cursul va fi reprogramat, iar persoanele înscrise vor fi transferate într-o serie ulterioară.

Art. 5. — La curs se pot înscrie auditorii financiari, membri ai Camerei, care se regăsesc în una dintre categoriile de persoane prevăzute la art. 2.

Art. 6. — Înscrierile la curs vor avea loc în perioada stabilită de Biroul permanent al Consiliului Camerei.

Art. 7. — Auditorilor financiari care se înscriu la curs, însă din diverse motive nu pot participa la acesta, nu li se va permite susținerea testului de verificare a cunoștințelor, urmând să reia procesul de înscriere la curs într-o sesiune viitoare.

Art. 8. — Auditorii financiari care se înscriu și participă la curs, însă din diverse motive nu pot participa la testul de verificare a cunoștințelor, vor avea dreptul să susțină testul doar în sesiunea următoare. Pentru susținerea testului în următoarea

sesiune, auditorul financiar va trebui să depună la Departamentul de admitere, pregătire continuă și stagieri o solicitare în acest sens.

Art. 9. — (1) Auditorii financiari care participă la curs, susțin testul de verificare a cunoștințelor și nu promovează vor avea dreptul să mai susțină testul încă o dată doar în sesiunea următoare. Pentru susținerea testului în următoarea sesiune, auditorul financiar va trebui să depună la Departamentul de admitere, pregătire continuă și stagieri o solicitare în acest sens.

(2) În cazul în care persoana la care se face referire la alin. (1) nu promovează testul de verificare a cunoștințelor nici în urma celei de-a doua sesiuni, trebuie să reia toată procedura de înscriere la curs și de susținere a testului.

CAPITOLUL III

Organizarea testului de verificare a cunoștințelor pentru auditarea operațiunilor finanțate din fonduri europene și alte fonduri nerambursabile de la alți donatori

Art. 10. — Camera va publica pe site-ul propriu data la care va avea loc testul, locația desfășurării testului, bibliografia pentru test, precum și alte informații suplimentare necesare.

Art. 11. — (1) Testul susținut la finalul cursului pentru auditarea operațiunilor finanțate din fonduri europene și alte fonduri nerambursabile de la alți donatori va cuprinde două probe:

1. proba scrisă; timpul alocat probei scrise este de 3 ore;
2. proba orală.

(2) Intrarea în sală a participanților se va face cu 30 de minute înainte de ora de începere a testului, pe baza cărții/buletinului de identitate.

(3) Odată cu începerea testului se interzice intrarea în sală a oricărui alt participant.

(4) Lucrările participanților sunt secrete. Pentru asigurarea caracterului secret, numele, prenumele și numărul carnetului de auditor ale fiecărui participant se vor înscrie în colțul negru al lucrării, care se va sigila la predarea acesteia.

(5) La ieșirea din sală, participanții vor preda toate materialele primite și vor semna pentru predarea lucrării.

Art. 12. — (1) Verificarea lucrărilor se va face de către o comisie de corectare, stabilită de către Biroul permanent al Consiliului Camerei.

(2) Punctajul de promovare pentru proba scrisă trebuie să fie minimum 7.

(3) Rezultatul pentru proba scrisă se va publica pe site-ul Camerei.

(4) Rezultatul afișat de comisia de corectare se poate contesta o singură dată, în ziua următoare afișării pe site, în interval de 24 de ore de la data publicării, astfel încât persoanele care vor fi admise în urma contestațiilor să poată participa la proba orală. Contestațiile se depun la sediul Camerei sau pe e-mail la adresa cafr@cafr.ro.

(5) Soluționarea contestațiilor va fi făcută de o comisie formată din alte persoane decât cele din comisia de corectare. Comisia de soluționare a contestațiilor se stabilește de către Biroul permanent al Consiliului Camerei.

(6) Comisia de soluționare a contestațiilor va reexamina lucrările și va proceda la modificarea notelor obținute de către candidați numai în cazul în care se va constata o diferență mai mare sau egală cu un punct.

(7) Rezultatele finale, obținute în urma contestațiilor, se vor publica pe site în termen de 24 de ore, astfel încât persoanele care vor fi admise în urma contestațiilor să poată participa la proba orală.

(8) Participanții care au obținut în urma contestațiilor minimum nota 7 sunt declarați admiși la proba scrisă și vor putea susține proba orală în aceeași zi.

Art. 13. — (1) Proba orală va fi susținută doar de persoanele care sunt declarate admise la proba scrisă.

(2) Proba orală se va organiza după afișarea rezultatelor pentru proba scrisă.

(3) Componenta comisiei/comisiilor pentru proba orală se va aproba de către Biroul permanent al Consiliului Camerei.

(4) Camera va publica pe site-ul propriu programul pentru desfășurarea probei orale.

(5) Participanții la proba orală vor extrage un bilet de examen și vor prezenta răspunsurile în fața comisiei pentru proba orală.

(6) Punctajul acordat la proba orală este de la 1 la 10.

(7) Pentru proba orală nu se accepta contestații.

(8) Rezultatele pentru proba orală se vor afișa în termen de 24 de ore de la finalizarea probei orale.

Art. 14. — Punctajul final al testului de verificare a cunoștințelor se calculează ca medie aritmetică între nota obținută la proba scrisă și nota obținută la proba orală.

Art. 15. — Pentru a fi considerat admis, punctajul final de promovare a testului de verificare a cunoștințelor trebuie să fie minimum 7.

Art. 16. — Rezultatele finale, cu toți candidații care au participat la cursurile organizate de Cameră, împreună cu Ministerul Fondurilor Europene, și au promovat testul de verificare a cunoștințelor, se vor publica pe site-ul Camerei în termen de 3 zile lucrătoare de la finalizarea testului.

Art. 17. — Certificatul de absolvire se va elibera în termen de două zile lucrătoare de la afișarea rezultatelor pe site-ul Camerei.

CAPITOLUL IV

Înscrierea în Registrul auditorilor financiari, persoane fizice și juridice, care pot audita operațiuni finanțate din fonduri europene și alte fonduri nerambursabile de la alți donatori

Art. 18. — (1) Auditorilor financiari care efectuează cursul și promovează testul de verificare a cunoștințelor li se eliberează certificatul de absolvire, în baza căruia urmează să solicite înscrierea în Registrul auditorilor financiari, persoane fizice și juridice, care pot audita operațiuni finanțate din fonduri europene și alte fonduri nerambursabile de la alți donatori.

(2) În vederea înscrierii în Registrul auditorilor financiari, persoane fizice și juridice, care pot audita operațiuni finanțate din fonduri europene și alte fonduri nerambursabile de la alți donatori, auditorii financiari trebuie să depună la Departamentul servicii pentru membri, în termen de 90 de zile de la data obținerii certificatului de absolvire, următoarele documente:

a) pentru persoane fizice:

1. cerere pentru înregistrarea în lista auditorilor financiari care pot audita proiecte finanțate din fonduri europene;
2. certificat de absolvire a cursului „Auditarea proiectelor finanțate din fonduri europene”, emis de Cameră, copie;
3. act de identitate, copie;
4. carnet de auditor financiar vizat la zi, copie;
5. polița de asigurare de răspundere civilă profesională valabilă, copie;
6. curriculum vitae, cu prezentarea experienței profesionale, datat și semnat;
7. declarație pe propria răspundere, sub semnătură olografă, că îndeplinește condițiile de independență stabilite prin reglementările Camerei;

b) pentru persoane juridice:

1. cerere pentru înregistrarea în lista auditorilor financiari care pot audita proiecte finanțate din fonduri europene;
2. certificat de înregistrare la Oficiul Național al Registrului Comerțului, copie;
3. autorizație de funcționare emisă de Cameră, copie;

4. lista auditorilor financiari, persoane fizice angajate, acționari, asociați sau administratori care pot efectua în numele persoanei juridice auditul financiar al proiectelor finanțate din fonduri europene, împreună cu documentele menționate mai jos, pentru fiecare dintre aceste persoane:

- certificat de absolvire a cursului „Auditarea proiectelor finanțate din fonduri europene”, emis de Cameră, copie;
- act de identitate, copie;
- carnet de auditor vizat la zi, copie;
- curriculum vitae, datat și semnat, cu prezentarea experienței profesionale;
- declarație pe propria răspundere, sub semnătură olografă, pentru fiecare persoană, că îndeplinește condițiile de independență stabilite prin reglementările emise și aprobate de către Cameră;

5. polița de asigurare de răspundere civilă profesională valabilă și anexa la polița cu auditorii financiari care vor efectua auditul fondurilor europene în numele firmei, copie.

(3) Persoanele care au absolvit cursul „Auditarea proiectelor finanțate din fonduri europene” și nu au solicitat înscrierea în Registrul auditorilor financiari, persoane fizice și juridice, care pot audita operațiuni finanțate din fonduri europene și alte fonduri nerambursabile de la alți donatori, în termenul prevăzut la alin. (2), în cazul în care vor dori să auditeze proiecte finanțate din fonduri europene sau din alte fonduri nerambursabile de la alți donatori, vor relua procedura de înscriere prevăzută la cap. II.

Art. 19. — (1) Auditorii financiari, persoane fizice și juridice, care sunt înscrși în Registrul auditorilor financiari, persoane fizice și juridice, care pot audita operațiuni finanțate din fonduri europene și alte fonduri nerambursabile de la alți donatori au obligația de a notifica Camera, în termen de 10 zile lucrătoare, cu privire la orice modificare intervenită în informațiile publice transmise către Ministerul Fondurilor Europene, ulterior înscrierii în Registru, ori de câte ori este necesar.

(2) Auditorii financiari, membri ai Camerei, persoane juridice, care sunt înscrși în Registrul auditorilor financiari, persoane fizice și juridice, care pot audita operațiuni finanțate din fonduri europene și alte fonduri nerambursabile de la alți donatori au obligația de a notifica Camera, în termen de 10 zile lucrătoare, cu privire la orice modificare intervenită în Lista auditorilor financiari, persoane fizice angajate, acționari, asociați sau administratori, care pot efectua în numele persoanei juridice auditul proiectelor finanțate din fonduri europene, ulterior înscrierii în Registru.

Art. 20. — Pentru menținerea în Registrul auditorilor financiari, persoane fizice și juridice, care pot audita operațiuni finanțate din fonduri europene și alte fonduri nerambursabile de la alți donatori, auditorii financiari înscrși vor îndeplini cumulativ următoarele cerințe:

- a) îndeplinirea tuturor obligațiilor față de Cameră;
- b) respectarea prevederilor protocolului încheiat între Cameră și Ministerul Fondurilor Europene.

Art. 21. — (1) Auditorii financiari care nu mai îndeplinesc cerințele prevăzute la art. 21 vor fi radiați din Registrul auditorilor financiari, persoane fizice și juridice, care pot audita operațiuni finanțate din fonduri europene și alte fonduri nerambursabile de la alți donatori, iar certificatul de absolvire obținut anterior nu va mai fi valabil.

(2) Pentru obținerea unui nou certificat de absolvire, auditorii financiari prevăzuți la alin. (1) vor relua întregul proces menționat în cap. II.

CAPITOLUL V

Taxe

Art. 22. — (1) Taxa pentru înscrierea la testul de verificare a cunoștințelor privind auditarea operațiunilor finanțate din fonduri europene și înscrierea în Registrul auditorilor financiari care pot audita operațiuni finanțate din fonduri europene și alte fonduri nerambursabile de la alți donatori se stabilește conform prevederilor Camerei.

(2) Taxa prevăzută la alin. (1) se achită la momentul înscrierii la cursul pentru auditarea operațiunilor finanțate din fonduri europene și alte fonduri nerambursabile de la alți donatori.

Art. 23. — În cazul auditorilor financiari la care se face referire la art. 7, Camera va restitui 50% din taxa prevăzută la art. 22 alin. (1). Pentru restituirea sumei, auditorul va trebui să depună la Cameră o solicitare în acest sens. La înscrierea într-o altă sesiune de curs, auditorii vor achita integral taxa, conform art. 22 alin. (1).

Art. 24. — Auditorii financiari la care se face referire la art. 8 vor achita integral taxa prevăzută la art. 22 alin. (1), urmând ca în sesiunea următoare să nu mai achite nimic la momentul participării la test.

Art. 25. — (1) În cazul auditorilor financiari la care se face referire la art. 9, alin. (1), aceștia vor achita, la momentul înscrierii la cea de-a doua sesiune de test, 50% din taxa prevăzută la art. 22 alin. (1).

(2) În cazul auditorilor financiari la care se face referire la art. 9 alin. (1), aceștia vor achita integral taxa prevăzută la art. 22 alin. (1), la momentul înscrierii la o altă sesiune de curs.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 26. — Departamentul de admitere, pregătire continuă și stagieri va publica pe site-ul Camerei toate informațiile referitoare la organizarea cursului și a testului de verificare a cunoștințelor pentru auditarea operațiunilor finanțate din fonduri europene și alte fonduri nerambursabile de la alți donatori, pentru auditorii financiari.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 80565 1